

[Carl Petersen.]

kredse, for hvis det ikke havde været tilfældet, begriber jeg ikke, hvorfor man absolut ville have et kommissorium som det, der nu nævnes i betænkningen. Det er jo et kommissorium, som er nøje afskrevet efter det kommissorium, der er givet landbokommissionen at arbejde efter. Men hvis man nu forudsatte, at partiet venstre virkelig ville arbejde efter det kommissorium, det har foreslået som mindretal, ville det jo i grunden sige, at man i dette arbejde på forhånd udelukkede alle landbrugets organisationer fra at udtale sig.

Jeg synes nok, det er en dristig tanke, og den er ikke helt fri for at virke udæskende over for landbrugets organisationer, idet man jo klart siger til dem: det er lige meget, hvad I, som er erhvervets repræsentanter, mener, for vi skal nok klare det hele uden jer. Der er nok mange af dem, der har læst betænkningen, som synes, det er mærkeligt, at to af landbrugets egne organisationsfolk, ja, så galt præsidenten for den organisation, der står over alle andre organisationer, nemlig Landbrugsrådet, har skrevet under på denne mindretalsbetænkning, der vil fratage organisationsfolkene deres medindflydelse, en medindflydelse, som man dog har tilsigtet at give dem i landbokommissionen. Men da der ikke var nogen mulighed for at enes om et kommissorium, var vi fra regeringspartiernes side nødsaget til at stille det ændringsforslag, som betænkningen indeholder, fordi vi stadig mener, at det vil være gavnligt at få undersøgt de forhold, som vi nævner i betænkningen.

Jeg kan kun være partiet venstre taknemlig, fordi det har taget initiativet til gennem dette forslag til folketingsbeslutning at få et sådant arbejde i gang, og jeg håber, at oppositionspartierne vil være positive i deres arbejde i udvalget, således at vi kan nå til et resultat, selv om det nu skal udføres efter et kommissorium, som er anderledes end det af oppositionen ønskede.

Da vi, som jeg allerede har sagt, er partiet venstre taknemlig, fordi det har udvist dette initiativ, vil jeg allerede nu på begge regeringspartiernes vegne sige, at vi vil gå ind for, at partiet venstre får formandsposten og dermed ledelsen i det udvalg, der skal nedsættes.

Med disse få bemærkninger skal jeg på

mit partis vegne anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Chr. Christensen): Som det fremgår af betænkningen, lykkedes det ikke at nå til enighed i udvalget, og lige såvel som det var det ærede medlem hr. Carl Petersen en skuffelse, tør jeg også nok sige, at det var venstres medlemmer af udvalget en stor skuffelse, at en sådan enighed ikke kunne opnås. Udvalgets eneste opgave var at opstille det kommissorium, et fremtidigt udvalg skulle arbejde efter, og efter de udtalelser, der blev fremsat, da sagen var til første behandling her i tinget, havde jeg egentlig troet, det ville være muligt at nå til enighed.

Man tør måske spørge: hvad er det, der skiller? Ja, læser vi betænkningen, ser vi, at reelt er det kun en enkelt sætning. Udvalget, såvel flertal som mindretal, er enig i nødvendigheden af en tilbundsgående undersøgelse af alle landbrugets økonomiske forhold, herunder også produktionsmængdens indflydelse på prisdannelsen. I udvalget er der også enighed om, at der skal foretages en undersøgelse af, hvilke foranstaltninger — såvel kortsigtede som langsigtede — det kan være nødvendigt at gennemføre af hensyn til landbrugets økonomi. Men det, der skiller, er, at flertallet har fastlåst sig på den opfattelse, at uanset hvilke resultater det foreslåede udvalg når frem til, må der ikke ændres ved den lovgivning, der nylig er blevet gennemført.

Flertallet har den opfattelse, at ingen ændring må gennemføres, før disse loves funktionstid er udløbet, d. v. s. 2 år for bemyndigelsesloven og 1 år for kornlov og for rapslov. Heroverfor hævder vi fra mindretallets side, venstre og det konservative folkeparti, at det må være rimeligt og naturligt, at hvis udvalget gennem sit arbejde finder frem til en lovgivning, der bedre og mere naturligt vil kunne tilgodese landbrugserhvervets forhold, så må det jo være rigtigt straks, uanset hvor langt eller hvor kort vi er nået ind i nugældende loves løbetid, at gennemføre ændringen.

Flertallets indstilling undrer mig, ikke mindst for det ærede medlem hr. Kirkegaards vedkommende, idet hans udtalelser ved sagens første behandling var helt og fuldt på linje med det forslag, venstre og